

I

Yumru

Sonunda kız ölür ve oğlan yalnız kalır; gerçi oğlan kızın, Emilia'nın ölümünden birkaç yıl önce yalnız kalmıştı. Kızın adı Emilia ya da Emilia'ydı diyelim, oğlanın adıyla Julio, Julio'ydu, hatta hâlâ Julio. Julio ve Emilia. Sonunda Emilia ölüyor, Julio ise ölmüyor. Gerisi edebiyat:

Birlikte uydukları ilk gece bir kaza eseriydi. İspanyolca Cümle Bilgisi II'den sınavları vardı, ikisinin de hâkim olmadığı bir konuydu, ama mademki gençtiler ve teorik olarak her şeye istekliydiler, Vergara ikizlerinin evinde İspanyolca Cümle Bilgisi II çalışmak istememeleri için bir sebep yoktu. Ders çalışacak ekip beklenenden çok daha kalabalık çıktı: biri müzik koydu, müzikle çalışmaya alışık olduğunu söyledi; öteki votka getirdi, votka yoksa konsantrasyon güçlüğünü çektiğini iddia etti; bir üçüncüyse portakal almaya çıktı, portakal suyu olmadan votkaya katlanamazmış. Sabahın üçünde körkütük sarhoş oldular, yatağa gitmeye karar verecek kadar. Her ne kadar Julio geceyi Vergara kardeşlerden biriyle geçirmeyi tercih ediyor olsa da Emilia'yla hizmetçi odasını paylaşma fikrine çabucak ısındı.

Julio sınıfta Emilia'nın durup durup soru sormasından hoşlanmazdı, Emilia ise Julio'nun neredeyse üniversiteye hiç uğramadan dersleri geçmesine gıcık olurdu, ama o

gece her ikisi de biraz niyeti bozmuş her çiftin keşfedeceği duygusal benzerliklerini keşfetti. Sınavlarının berbat geçtiğini söylemeye gerek yok. Bir hafta sonra bütünleme sınavı için tekrar Vergara'larla birlikte çalıştılar ve yine birlikte uyudular, bu ikinci seferde hizmetçi odasını paylaşımlarına gerek kalmadı, çünkü ikizlerin annesiyle babası Buenos Aires'e gitmişti.

Emilia, Julio'yla takılmaya başlamadan kısa süre önce tıpkı İspanyollar gibi *düzüşmeye** karar vermişti, artık kimseyle sevişmeyecekti, artık kendini birine bırakmayacak, kimseyle yatıp kalkmayacaktı, ne sikişecek ne de sokuşacaktı. Bu, Şili'yle ilgili bir sorun, demişti Emilia, Julio'ya, karanlığın verdiği hafiflikle ve elbette alçak sesle: Bu, genç Şilililerin sorunu, sevişmek için fazla genciz, Şili'de sevişmiyorsan sadece sikişirsin ya da sokuşursun, ama ben seninle sikişmek ya da sokuşmak istemiyorum, *düzüşmeyi* tercih ederim, tıpkı İspanya'da olduğu gibi.

Emilia o zamanlar İspanya'yı bilmiyordu. Yıllar sonra bol bol düzüşeceği Madrid'de yaşayacaktı ama artık Julio'yla değil de daha çok Javier Martínez'le ve Ángel García Atienza'yla ve Julián Alburquerque'yle ve hatta sadece bir kereliğine ve biraz mecburiyetten de olsa Polonyalı kız arkadaşı Karolina Kopec'le. O gece, o ikinci gece, bütün bunlara rağmen Julio, Emilia'nın hayatındaki ikinci cinsel partneri, tıpkı annelerin ve psikologların biraz ikiyezlilikle ifade ettikleri gibi,

* Orijinal metinde geçen "follar" sözcüğü Şili İspanyolcasında olmayan, İspanya'da kullanılan bir sözcük. Emilia bundan sonra "düzüşmeye" karar verdiğini söylerken İspanya'ya özgü bir şeye duyduğu özlemi dile getiriyor. (ç.n.)

Emilia'nın ikinci erkeği oldu, ama buna karşılık Emilia, Julio'nun ilk ciddi ilişkiydi. Julio ciddi ilişkilerden kaçınırdı, kadınlardan değil, ciddiyetten kaçardı, çünkü ciddiyetin en az kadınlar kadar, hatta kadınlardan daha da tehlikeli olduğunu biliyordu. Julio ciddiyete mahkûm olduğunu biliyordu, ciddi kaderini değiştirmeyi ve ciddiyetin hayatının sonuna kadar onu ele geçireceği o korkunç ve kaçınılmaz günü sabırla beklemeyi büyük bir inatla deniyordu.

Emilia'nın ilk erkek arkadaşı hdğn tekiydi ama hdklğnde belli bir samimiyet vardı. Bir sürü hata yapıyor ve neredeyse her defasında bunu fark edip durumu düzeltiyordu ama düzeltilmeyecek hatalar vardır ve hdk, yani ilki, affedilmesi mümkün olmayan bu hatalardan birini ya da ikisini ilemiti. Bunların ne olduğnu söylemeye bile değmez.

ıkmaya baladıklarında ikisi de on be yaşındaydı ama Emilia on altısını ve on yedisini bitirdiğnde hdk on be yaında kalmayı sürdürdü. Böylece: Emilia on sekizini, on dokuzunu ve yirmi dördünü doldurdu, oğlan on be; yirmi yedi, yirmi sekiz, oğlan hâlâ on be, hatta kızın otuzlarına kadar böyle gitti. Emilia otuzundan sonra doğum günlerini kutlamadı, bunun sebebi yaını azaltmaya çalışması değildi, otuz yaını kutladıktan birkaç gün sonra lmesiydi, böylece bir daha doğum günü kutlamadı, çünkü o günden sonra bir l olmaya baladı.

Emilia'nın ikinci erkek arkadaşı çok beyazdı. Onunla birlikte dağlara tırmanmayı, bisikletle gezmeyi, komayı ve yoğurdu öğrendi. Özellikle bol yoğurtla geçen bir zaman dilimiydi ve bu, Emilia açısından önemli bir sonuç doğurdu, çünkü bol pisco'lu, kolalı pisco ve limonlu pisco ve hatta

buzsuz sek pisco içilen uzun ve karmaşık gecelerin yaşandığı bir dönemden çıkmıştı. Çok elleştiler ama cinsel ilişkiye girmediler, çünkü oğlan çok beyazdı ve Emilia kendisinin de çok beyaz, hatta bembeyaz olmasına, kısa ve kapkara saçlı olmasına –evet aynen öyleydi– rağmen ona güvenemiyordu.

Üçüncüsü aslında hasta bir adamdı. Emilia başından beri ilişkinin hüsrarla biteceğini biliyordu, buna rağmen ilişkiyi bir buçuk yıl sürdürdüler ve ilk cinsel partneri, ilk erkeği o oldu, kız on sekiz yaşındaydı, oğlansa yirmi iki.

Üçüncüyle dördüncü arasında, daha çok can sıkıntısından, çeşitli tek gecelik ilişkileri oldu.

Dördüncü Julio'ydu.